

ster mente nemlig, at der kun var regnet med runde Tal, og at det hele Tiden har været Meningen at holde sig dertil. I Stedet for at regne med Afstandene mellem bestemte Stationer, har man regnet med Kilometerafstanden og afrundet denne, hvilket den højtærede Minister mente ikke vilde komme i Strid med Takstloven for Persontaksternes Vedkommende. Vil man imidlertid se nærmere efter, vil man se, at der er en Modsigelse. Se vi paa Persontaksterne, saa vil man se, at Eksemplerne ikke gaa højere op end til 50 Kilometer, og det er sikkert ikke uden Grund. Det var nemlig i Udvalget en Forudsætning, at Afslaget paa de lange Afstande netop skulde begynde fra de 50 Kilometer; men hvorledes er det gennemført? Afslaget begynder først ved 100 Kilometer, altsaa indtil 14 Mil skal man betale fuld Maksimalkast for Persontaksternes Vedkommende. Ganske vist var man ogsaa i Udvalget enig om, at selv om man regnede med fuld Maksimalkast, kunde det ikke — i alt Fald ikke for de første 3 Mil — bringe nogen Fordyrelse, og for de andre Afstande vilde Taksten blive betydelig billigere. Hvad Afstandene over en Mil angaar, da har Redegørelsen fra Generaldirektoratet jo ogsaa vist, at der her kun var et Minus, hvor det da ikke stod paa Nul, indtil en Afstand af 20 Kilometer. Kom vi over den Afstand, saa var det en Forudsætning i Udvalget, at der vilde komme en enkelt lille Fordyrelse; men der sagde vi os selv, at vi vare saa nær op til den Afstand, hvor Afslaget virker, at det ikke gjorde synderligt. Der staar nemlig her: „For de lange Afstande meget billigere.“ Man har imidlertid kun fremdraget Eksempler paa indtil 50 Kilometer, hvor man saa forudsatte, at Afslaget begyndte at virke. Dette er altsaa ret uheldigt for den højtærede Minister. Det er dog endnu langt værre, naar man kommer over til Godstaksterne. Thi endskønt den højtærede Minister, saaledes som han sagde før, kan godkende de Principper, hvorefter de ere udregnede, saa viser det sig, at man kommer til ganske forskellige Tal med Hensyn til Godstaksterne, naar man regner efter de nuværende reglementariske Bestemmelser, end efter hvad der er opgivet af Generaldirektoratet med den daværende Indenrigsministers Sanktion. Jeg vil med det samme forklare Grunden. Grunden er den, at man forudsatte i Udvalget den Gang, at Takstklasse V. blev det samme som den nuværende Takstklasse IV., men man forudsatte tillige, at Slutningstaksten,

altsaa Tillægstaksten, naar man var kommen over 240 Kilometer, skulde være den samme, som før var Takstklasse V., nemlig 0,14, men Administrationen har sat 0,15, hvilket gør, at naar man kommer op paa de længere Afstande, bliver der en ganske betydelig Fordyrelse, og en Fordyrelse, som man altsaa maa huske paa er i Strid med det, der var forudsat. Man ser altsaa, at Generaldirektoratet, som sikkert har været a jour med, hvad den foregaaende Minister mente, og hvad Udvalget mente, har forudsat, at der skulde regnes med 0,14, men efter at den nuværende Konseilspræsident, dengangværende Indenrigsminister, er kommen til, er der pludselig bleven en anden Forstaaelse deraf. I denne Opgørelse staar, at 10,000 Kilogram, det vil sige: en Vognladning paa den højeste Afstand, her er opgivet, 450 Kilometer, efter Generaldirektoratets Opgørelser skal koste 93 Kr. 90 Øre, altsaa en ret betydelig Besparelse mod tidligere, hvor Taksten var lidt over 117 Kr. Hvis man imidlertid regner det ud efter de nuværende reglementariske Bestemmelser, faar man paa den Strækning, som her er valgt, en Pris pr. Vognladning af 102 Kr. 50 Øre, med andre Ord, trods de samme Principper, trods det, at Ministeren kan imødekomme de Principper, som der er stillet op, har man reddet sig en halv Snes Kroner paa en saadan Vognladning paa 60 Mil, og det er forøvrigt ikke saa ganske lidt. Det viser ganske udtrykkeligt, at Generaldirektoratet har forudsat en ganske anden Gennemførelse af Loven, for den nuværende Konseilspræsident kom til Magten. Det er først efter den Tid, at de have faaet en anden Forstaaelse, men de have sikkert været fuldt a jour med, hvad afdøde Minister Ingerslev havde lovet, og hvad der var forudsat i Finansudvalget og Tinget. Det er de eneste Ting, den ærede Minister kom ind paa, saa der er ikke Grund til for mig at rippe op i noget andet. Jeg kan selvfølgelig fuldstændig slutte mig til, hvad der kom frem blandt andet fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Harald Jensen), og for Resten fra forskellige andre ærede Medlemmer. Jeg kan i det hele taget kun være glad ved, at jeg, trods det, at jeg staar noget alene, dog i denne Sag synes at have ret mange Meningsfæller. Der er næppe en Sag, i hvilken man har været saa enig om at fordømme Ministeriets og Administrationens Optræden som netop i denne Jærnbansag. Jeg tror, som sagt, at den ærede Indenrigsminister, skønt det maaske var vanskeligt at gøre, vilde have gjort klogere i at følge